

[Hauch.]

bevist om. Det ærede Medlem sagde bl. a., at Flertallet af Landbrugere her i Landet ikke har nogen Tillid til Landbrugsraadet, eller hvilket Udtryk det ærede Medlem nu anvendte. Det var det, jeg tilbageviste, og jeg henstillede til det ærede Medlem at gaa den naturlige Vej, man bør gaa, naar man ikke er tilfreds med de Folk, man har sat ind i en Ledelse: at sætte andre ind. Det er den naturlige Vej for det ærede Medlem i denne Sag.

Saa sagde det ærede Medlem, at der- som ikke Lovgivningsmagten til næste Aar foretager sig andet end det, den har foretaget sig i Aar — det er til næste Aar, der virkelig skal ske noget —, vil det komme til at se forfærdelig trist ud for mange Landboere. Jeg vil gerne henvise til, at det, Lovgivningsmagten kan gøre for at gøre Landbrugserhvervet rentabelt, er minimalt. Man kan lette vanskelige og trange Vilkaar, men Lovgivningsmagten kan ikke skabe de bedre Priser, der skal give den Lysning, som skal til, for at der kan komme Rentabilitet i det danske Landbrug. Naar det ærede Medlem tilføjer, at til næste Aar skal vi igennem de store Forhandlinger og skabe store Resultater, vil jeg ønske det ærede Medlem Kraft og Styrke til i Løbet af Sommeren at samle den Energi, der skal til, for at han kan staa sammen med os, som han kunde have gjort det i Vinter ved Gennemførelsen af Foranstaltninger, der betyder noget for Landbruget.

Jeg synes i øvrigt ikke, det ærede Medlem er let at diskutere med. Det ærede Medlem sagde bl. a., at Krone-sænkningen er en Hjælp, men den er ikke til at faa Øje paa. Jeg forstaaer egentlig ikke, hvilken Mening det ærede Medlem forbinder med en saadan Udtalelse. For en Hjælp, som man ikke kan faa Øje paa, som man ikke kan føle, det er dog ingen Hjælp. Kan det ærede Medlem ikke selv se, at hele den Form, som han giver sin Agitation og sine Udtalelser her, rummer ikke saadanne Realiteter, som det danske Landbrug og Erhvervsliv som Helhed kan drage Nytte af? Det ærede Medlem kommer til at lade den Kendsgerning staa fast, at overfor det Arbejde, som er udført her i Vinter af Venstre og Regeringspartierne til Lettelse af Landbrugets økonomiske

Vanskeligheder, overfor det Arbejde har det ærede Medlem enten staaet som Modstander eller som kølig Tilskuer, og jeg overlader gerne det ærede Medlem den Hæder, han kan høste hos sine Standsfæller ved den Indsats, han personlig har gjort til Fremme af Landbrugets Forhold i den forløbne Rigsdagssamling.

J. R. Poulsen: Jeg forstaaer ikke, hvorfor den ærede Ordfører (Hauch) nu siger: til næste Aar. Jeg har forstaaet det saadan, at i Løbet af kortere eller længere Tid vil Rigsdagen blive genindkaldt i dette Aar. Jeg vil gerne endnu en Gang sige, at den Pjece, som L. S. har udgivet, og som i alt Fald efter vor Mening belyser de store Spørgsmaal med Hensyn til Landbrugets Rentabilitet paa rette Maade, bør lægges til Grund for Rigsdagsarbejdet, naar dette genoptages om en eller to Maaneder.

Jeg tror ikke, den ærede Ordfører, selv om han forstaaer at belægge sine Ord godt, kan faa Vælgerne ude omkring til at tro paa, at Kriseforliget og Rigsdagsarbejdet i Vinter har været til særlig stor Gavn for Landbruget. Hvis der ikke sker mere, end der er sket nu, da vil Landbruget stadig være i meget stor Nød. Det er mit Haab, at ogsaa det ærede Medlem med sin store Indflydelse vil lægge sig i Selen for, at dette Arbejde bliver taget op snarest muligt og giver sig Udtryk i Lovforslags Form i den Samling, vi nu snart skal have.

Ordføreren (Hauch): Det ærede Medlem tror ikke, at det Parti, jeg har den Ære at repræsentere, og de Partier, som har gennemført Kriseforliget, vil høste nogen Anerkendelse ude blandt Landbefolkningen og Befolkningen i det hele, fordi Befolkningen vil synes, at vort Arbejde ikke har været til særlig stor Gavn for Landbruget. Naar det ærede Medlem har en saadan Opfattelse, maa han naturligvis have Lov til at beholde den. Jeg har den modsatte. Jeg har den Opfattelse, at man ude omkring i Befolkningen er klar over — og det er naturligvis ogsaa Sandheden —, at der i denne Vinter er gjort en Indsats, som ikke alene var paakrævet, men som ogsaa vil blive paa-skønnet, og jeg kunde egentlig ønske for det ærede Medlem, at det vilde være muligt for ham paa Baggrund af den Virksomhed,